

ERIK SIEVERT

Erik Sievert

Født i København den 05.08.1897.

Død i København den 27.02.1961.

Debuterede på Kunstnernes Efterårsudstilling 1919.

Medlem af Decembristerne fra 1928.

Erik Sievert og hans to år ældre bror Otto var begge autodidakte malere, og der var et varmt og stærkt sammenhold mellem dem. - "Store og Lille Sievert" blev de kaldt, og de er levende beskrevet af kunsthistorikeren Sigurd Schultz i bogen "De to brødre".

Maleren Helge Jensen, en fætter, betød meget for Erik Sievert. Det var Helge Jensen, der introducerede Sievert for den kendte maler Harald Giersing, som havde spurgt Helge Jensen, om han ikke havde nogen at rådføre sig med om maleriet. "Det gør jeg ofte med min fætter, Erik Sievert," svarede Helge Jensen, hvor på Giersing erklærede: "Jamen, så kan han da male!"

Det blev optakten til et frugtbart og inspirerende forhold, hvor Giersing konstant opfordrede Erik Sievert til at male.

I 1930 drog Sievert sammen med fætteren HJ til Paris og besøgte de berømte museer, hvor værker af bl.a. Corot, Vlaminck, Degas, Seurat og Cézanne gjorde betydeligt indtryk.

Hjemme igen blev Erik Sievert nogle år senere ramt af en nyresygdom, hvis efterveer han forsøgte at gøre op med på et rekreationsophold hos to ældre kvinder i Jyderup. Der fik han lejlighed til at male nogle af sine landskabsbilleder – og han var på sit livs første vildtjagt og nedlagde en buk. Det fortrød han straks, og det gentog sig ikke!

Efter moderens død forsvandt de fleste penge i sagførersalærer og arveafgifter, og Erik Sievert havde behov for hjælp.

Den fik han ved mødet med kunsthistorikeren Sigurd Schultz, som opmuntrede og støttede og jævnligt inviterede til middag. Et legat på 2000- kr. blev det også til, og Sievert opførte et lille atelier på en nøgen høj i Lynæs – et forblæst sted, som Sievert beplantede imod al sund fornuft og naturens orden. Få år senere var den nøgne høj forvandlet til en smuk have. Det usandsynlige lykkedes oftere for ham end det sandsynlige.

I Lynæs traf han et miljø af andre malere, bl.a. Gunner Ditlefsen og Kai Mottlau. Og yndige balletdanserinder fra Det Kgl. stødte han også på. Noget som inspirerede og gjorde så dybt indtryk, at Sievert ofte besvime i deres nærvær – siger i alle fald rygterne.

I 1942 blev han gift med Lise Benzon, datter af apoteker Otto Benzon, som var kendt som kunstmæcen. Med ægteskabet fulgte kærligheden og en tryggere tilværelse – samt sønnen Christian.

Sammen med malerkollegerne Kay Christensen, Holger J. Jensen, Finn Ziegler og Jørgen Thomsen blev Erik Sie-

vert medstifter af Kunstnersammenslutningen Decembristerne, som han var medlem af lige til sin død i 1961.

Sievert opholdt sig om sommeren i egnen omkring Arresø, hvor han bl.a. malede størsteparten af sine akvareller, ofte fra Tibirke Bakker med udsigt over søen og den karakteristiske tange med de tre piletræer. På det flade område ud til Arresø, også kaldet Sandet, fik hans hustru bygget et atelier til ham, som optog en stor del af hans tid.

På Sandet, som var en ganske barsk lokalitet, anlagde han stik imod det mulige bag smukke stendiger en paradisk have med bambus, solsikker og eksotiske træer.

I atelieret i St. Kongensgade i København skabte han de fleste af sine store modelbilleder - men den meget blufærdige maler brugte aldrig levende model!

Erik Sieverts originalitet har gennem årene skabt større opmærksomhed blandt malere end blandt det almindelige publikum. Med melankolsk og poetisk styrke forenede han skønhed, humor og visdom på en måde som stadig kan undre og betage.

SAMMENSLUTNINGEN AF DANSKE KUNSTFORENINGER

WWW.SDKUNST.DK